

¡AI ZER PINTATZALLEA!



Erretratu ederra
pintatu nazu Juan,
ezertan eztiozu
nere antzik eman;
denak galdetzen ditet
bera norena dan,
nere familiako
norbaitena aldan;
ni naizela izkribi
zaiozu sorbaldan.

Sudur zanpatuba ta
okerrak begiyak
ditu, eta alkarren
parean ez biyak;
kopetaren ertzetan
dauzka belarriyak,
nik chikiyak izanik
ark oso larriyak,
eltzearen kirtenak
bezela jarriyak.

Kokotza galanta du
ezpañak aundiyak,
begiondoetatik
darizka mamiyak;
ezurrik gabe dauzka

matrallak guriyak,
piperra bezin gorri
pintatubak biyak,
tomate bat diruri
aren arpegiyak.

Bizarraren erdiya
pintatzea aztu,
eta beste erdiya
besterik ark eztu;
orain igual jartzeko
alde biyak justu,
pinturaz bear zaio
len jarriya moztu,
edo ikatzez beste
alderdiya beztu.

Janziya ere urdiñ
illuna neraman,
eta beste kolore
bat agertzen da an;
ala, nola ezertan
antzik ezdaraman,
eta oso meritu
aundiko lana dan,
parako det amamak
kendu ta ganbaran.

RAMON ARTOLA.

